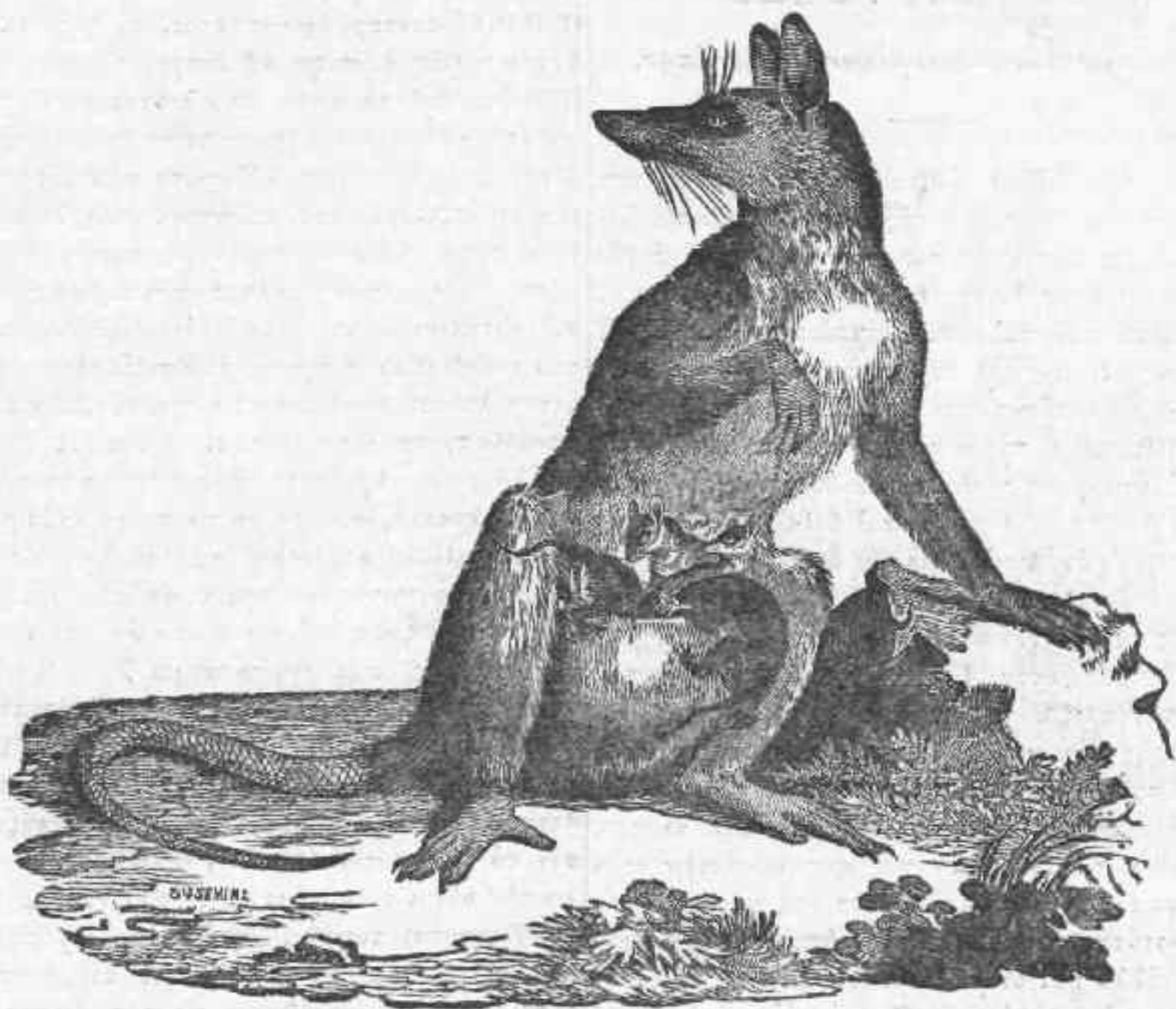

Διδέλφος.

τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἐλατηρίου τοῦ τουρεκίου του, ἀλλ' ἀμέσως ὁ Βερνάρδος ἠγέρθη λαβὼν τοὺς δύο ὀπισθίους πόδας τοῦ ζώου καὶ τοι καταβάλλοντος πάσας τὰς δυνάμεις διὰ νὰ διαφύγῃ· ἐκράτει αὐτὸ διὰ τῶν γνωστῶν εἰς ἡμᾶς σιδηρῶν χειρῶν του ἐνθ' οἱ κύνες, ἐπιπίπτοντες κατ' αὐτοῦ ἐπανειλημμένως, τὸν κατεκάλυπτον διὰ τῶν σωμάτων των ὡς διὰ τάπητος κινητοῦ καὶ πεποικιλμένου.

— Ἐλα, Δουμᾶ, μὲ εἶπεν ὁ Κ. Βισλὲν, ἰδικόν σου ἔργον εἶναι ἤδη· κάμα τὴν πρώτην δοκιμὴν σου. Ἐπλησίασα τὸν ἀγριόχοιρον, ὅστις βλέπων με ἐρχόμενον ᾗξῃσε τὰς κινήσεις του, τρίζων τοὺς ὀδόντας καὶ ἐκβάλλων πῦρ ἐκ τῶν ὀρθαλμῶν του· ἀλλὰ τὸ ἐργαλεῖον δι' οὗ ἐκράτειτο ἦτο τόσῳ στερεόν, ὥστε πᾶσαι αὐτοῦ αἱ προσπάθειαι οὐδόλως ἔσχυσαν νὰ τὸν ἀπαλλάξωσιν.

Ἔθεσα τὸ στόμα τοῦ τουρεκίου μου εἰς τὸ οὖς του καὶ ἐπυροβόλησα.

Ὁ τιναγμὸς τοσοῦτω βίαιος ἦτο, ὥστε τὸ ζῶον ἀπεσπάσθη ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Βερνάρδου· κατακυλισθὲν δὲ ἀπέθανε. Σφαῖρα στουπίου καὶ πῦρ εἰσῆλθον ἐντὸς τῆς κεφαλῆς του καὶ τοῦ κατέκασαν τὸν ἐγκέφαλον.

Ὁ δὲ Βερνάρδος ἀνταγχάσας εἶπεν.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

— 000 —

Φυσικὴ Ἱστορία τῶν ζῴων πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων ὑπὸ Γ. Μάγνητος. Ἐν Σαύρνη. Τύποις Γ. Μάγνητος 1857. (*Ἐκδ. Β'. ἐπιδιορθωμένη).

Τὴν μικρὰν τούτην φυσικὴν ἱστορίαν συνιστῶμεν ἰδίως εἰς τοὺς διδασκάλους τῶν κατωτέρων Σχολείων, οὐ μόνον ὡς ἱκανὴν νὰ δώσῃ πρὸς τὰ παιδιὰ γενικὰς τινὰς γνώσεις περὶ τῶν ζῴων, ἀλλὰ καὶ ὡς τερπνὴν συγχρόνως. Περιέχει δὲ καὶ εἰκόνας μικρὰς, ἐξ ὧν ξυλογραφήσαντες τὴν δίδελφον παραθέτομεν ἐνταῦθα μετὰ τῆς συντόμου ἐρμηνείας αὐτῆς.

α Ἡ δίδελφος εἶναι ζῶον περιεργότατον· ἔχει τέσσαρας πόδας, ἀλλ' οἱ ἐμπρόσθιοι πόδες τῆς εἶναι βραχύτατοι· ὑπὸ τὴν κοιλίαν τῆς ἔχει θηλάκιον ὅπου θέτει τὰ νεογνά τῆς, καὶ οὕτω ὄχι μόνον τὰ προφυλάττει ἀπὸ κάθε ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ τὰ μεταφέρει ὅπου εὐαρεστεῖται, καὶ τοὺς μαστοὺς τῆς ἔχει ἐτοιμοτάτους πρὸς διατροφήν αὐτῶν· ἔχει δὲ καὶ οὐρανὸν μακρυτάτην, ἥ δὲ διαμονὴ τῆς εἶναι εἰς τὴν Ἀμερικὴν. *